700/04

Den 7. juni 2004 blev i sag nr. 62.302:

xxxx xxxxxxxx
xxxxxxx xxxxxxx xx xx xxxxx
xxxx xxxxxxx

mod

PFA Pension
Marina Park
Sundkrogsgade 4
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har en Kundegruppelivsforsikring omfattende en ulykkesforsikring i PFA Pension, klager over selskabets afvisning af at yde erstatning i forbindelse med et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist dækning under henvisning til, at kravet må anses for forældet.

Det er oplyst, at klageren den 17/12 1998 var involveret i et færdselsuheld. Det er herom oplyst, at han på knallert blev påkørt af en bil, hvorved han pådrog sig traume på hovedet, brystkassen, venstre skulderregion og venstre ben. Senere fik han også tiltagende smerter i højre skulder. Det fremgår videre, at klageren den 25/10 1999 blev opereret i højre skulder, den 19/3 2001 i venstre skulder, og at han den 18/9 2001 fik en ny hofte.

Det er videre oplyst, at If Skadeforsikring, som ansvarsforsikrer for bilen, den 6/3 2000 tilbød erstatning svarende til en méngrad på 10 %. If Skadeforsikring anerkendte ved skrivelse af 23/7 2001, at der var sket forværringer og udbetalte yderligere 5 % a conto, hvorefter sagen blev forelagt for Arbejdsskadestyrelsen.

Arbejdsskadestyrelsen afgav udtalelse den 10/7 2002, hvor klagerens méngrad blev fastsat til 25 %, og stationærtidspunktet blev fastsat til 12/4 1999.

If Skadeforsikring har herefter betalt erstatning svarende til yderligere 10 % i méngrad.

Skaden blev anmeldt til PFA Pension ved skadeanmeldelsen dateret 21/3 2003.

Klageren har over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet er forpligtet til at udbetale erstatning på baggrund af Arbejdsskadestyrelsens fastsættelse af méngraden til 25 %. Klageren har anført, at Arbejdsskadestyrelsen først har truffet afgørelse i 2002. Klageren har anført, at der ikke står noget i forsikringsbetingelserne om, at et uheld skal anmeldes straks, det sker, hvorved han har gjort gældende, at han på ulykkestidspunktet ikke havde formodning om, at han ville få så store varige mén.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor anført, at kravet er forældet, hvorved der er henvist til forsikringsaftalelovens § 29.

Selskabet har påpeget, at det af de lægelige oplysninger fremgår, at klageren efter flere undersøgelser/behandlinger blev afsluttet den 12/4 1999 på ortopædkirurgisk ambulatorium. Selskabet har endvidere påpeget, at klageren blev opereret i skulderen den 25/10 1999. Endelig har selskabet påpeget, at Arbejdsskadestyrelsen har fastsat stationærtidspunktet til 12/4 1999. Selskabet har på baggrund heraf gjort gældende, at klageren har haft kendskab til et eventuelt krav over for selskabet senest ved udgangen af 1999, hvorfor anmeldelsen skulle have været selskabet i hænde senest den 31/12 2001.

Selskabet har anført, at det afgørende for, hvornår der indtræder forældelse, ikke er det tidspunkt, hvor méngraden fastsættes, men derimod det tidspunkt, hvor skadelidte har kendskab til, at et ulykkestilfælde kan give skadefølger.

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder at kunne lægge til grund, at klageren senest ved udgangen af 1999 har haft kundskab om sit krav mod selskabet. Nævnet finder herefter at måtte give selskabet medhold i, at klagerens krav var forældet efter forsikringsaftalelovens 2 årige forældelsesfrist i § 29, da kravet blev anmeldt til selskabet i 2003.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen